

**Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1768/2023
06.02.2025. године
Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца Општина УБ, коју заступа Општинско правобранилаштво Општине УБ, против тужених: Екотане Друштво са ограниченом одговорношћу Београд, чији је пуномоћник Горан Ј. Делић, адвокат у ... и Инжењерингпромет Акционарско друштво Београд – Палилула у стечају, чији је пуномоћник Коста Даниловић, адвокат у ..., ради побијања правних радњи, вредност предмета спора 1.700.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог Екотане Друштво са ограниченом одговорношћу Београд, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 4Пж 2343/23 од 21.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог Екотане Друштво са ограниченом одговорношћу Београд, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 4Пж 2343/23 од 21.06.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог Екотане Друштво са ограниченом одговорношћу Београд, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 4Пж 2343/23 од 21.06.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Привредног суда у Ваљеву П 331/20 од 09.02.2023. године, утврђено је да је Уговор о купопродаји закључен дана 19.10.2017. године и Анекс означеног уговора ОПУ 712020 од 24.01.2020. године, оба закључена између тужених, чији је предмет продаја непокретности које су наведене у изреци првостепене пресуде све на кат.парц.бр. ... уписане у Лист непокретности ... КО ..., без правног дејства према стечајној маси и наложено је туженом Екотане Друштво са ограниченом одговорношћу Београд да врати у стечајну масу исте непокретности. Тужени су обавезани да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплате износ од 188.250,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда 4Пж 2343/23 од 21.06.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени Екотане Друштво са ограниченом одговорношћу Београд је изјавио ревизију, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије.

Судови су утврдили да је код закључења Уговора и Анекса Уговора о продаји непокретности који су предмет побијања, на страни туженог Инжењерингпромет АД Београд-Палилула постојала намера оштећења осталих поверилаца, који су обухваћени планом реорганизације тог туженог усвојеног 28.07.2017. године, чија су потраживања сврстана по класама и приоритетима наплате, и да је тужени Екотане Друштво са ограниченом одговорношћу Београд знао за постојање те намере, као и да је тужени Екотане Друштво са ограниченом одговорношћу Београд погодован као поверилац од стране Инжењерингпромет АД Београд-Палилула, јер је своје потраживање наплатио пре осталих поверилаца, чиме је нарушено равномерно намирење поверилаца. Тиме су испуњени услови из одредбе члана 119. и 123. став 1. Закона о стечају за побијање предметних правних радњи стечајног дужника, овде туженог. Наводима ревидента побија се утврђено чињенично стање у циљу указивања на одсуство намере оштећења поверилаца и знања те намере од стране туженог Екотане Друштва са ограниченом одговорношћу Београд, оспорава се закључак судова да су повериоци оштећени закључењем предметних уговора, и о могућности намирења поверилаца, као и о могућности враћања непокретности у стечајну масу према њиховом стању, који наводи нису правно релевантан основ за изјављивање посебне ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, јер се таквим наводима суштински побија утврђено чињенично стање. За одлучивање о посебној ревизији није од утицаја ни указивање ревидента на повреду одредбе члана 393. Закона о парничном поступку, јер се тиче примене процесног права.

Посебна ревизија служи као изузетно ванредно правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Указивање на погрешну примену материјалног права није довољно да би се о ревизији одлучивала као о посебној. Ревидент не указује на постојање супротних одлука које би указивале на постојање различите судске праксе. У конкретном предмету нема правних

-3-

питања од општег интереса нити правних питања које би требало размотрити у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права које је примењено у доношењу побијане одлуке.

Стога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Означена вредност предмета спора је 1.700.000,00 динара, односно 14.457,74 евра, те ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 485. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

Одлуку у ставу трећем изреке Врховни суд је донео применом одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, са разлога што састав одговора на ревизију не спада у трошкове који су били неопходни ради вођења парнице.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић